

ČESKÁ REPUBLIKA - OKRESNÍ SOUD PRAHA-VÝCHOD

Na Poříčí 20/1044, 112 97 Praha 1

tel. 221 729 311 fax.: 257 005 060

e-mail: podatelna@osoud.phav.justice.cz, ID datové schránky: zyaabwu

---

NAŠE ZNAČKA: 43 Si 252/2021

VAŠE ZNAČKA: //////////////

VYŘIZUJE: XXXXXXXXXX

DNE: 20. prosince 2021

XXXXXXXXXXXXXXXX

Věc: Žádost dle zákona č. 106/1999 Sb.

Vážený pane,

ve shora uvedené věci zasíláme anonymizované rozhodnutí Krajského soudu v Praze ve věci sp.zn. 11To 220/2021 ze dne 30.7.2021. Dále sděluji, že obecně je třeba si rozhodnutí vyžadovat u toho povinného subjektu, který je vydal.

S pozdravem

Mgr. Jana Stejskalová
předsedkyně Okresního soudu Praha – východ

USNESENÍ

Krajský soud v Praze jako soud II. stupně projednal v neveřejném zasedání konaném dne 30. července 2021 stížnost odsouzeného _____, narozeného _____ v _____ podanou proti usnesení Okresního soudu Praha-východ ze dne 28. června 2021, číslo jednací 16 T 86/2016-709, a rozhodl

takto:

Podle § 148 odstavec 1 písmeno c) trestního řádu se stížnost odsouzeného zamítá.

Odůvodnění

1. Napadeným usnesením okresní soud podle 83 odst. 1 trestního zákoníku rozhodl o tom, že odsouzený _____ vykoná trest odnětí svobody v trvání 10 měsíců, který mu byl uložen rozsudkem Okresního soudu Praha-východ ze dne 30. 3. 2017, č. j. 16T 86/2016-367, jehož výkon mu byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 2 let, která mu byla usnesením Okresního soudu Praha-východ ze dne 4. 2. 2020, č. j. 16T 86/2016 - 628 prodloužena o 12 měsíců. Pro výkon tohoto trestu odsouzený byl podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařazen do věznice s ostrahou.
2. Proti tomuto usnesení podal včasnou stížnost odsouzený _____ v níž s rozhodnutím nesouhlasí. Zdůrazňuje, že soud prvního stupně neměl dostatek objektivních důkazů, aby mohl dospět k učiněným závěrům. Popírá, že by byl autorem předmětných videozáznamů, a že by to byl on, kdo je umístil na internet. K tomu poukazuje na to, že předmětná videa byla umístěna na Youtube z adres _____ a _____ které on nepoužíval. Závěry prvního soudu jsou tak podle jeho názoru pouhými nepodloženými domněnkami, naopak se jedná o policejní provokaci. Taktéž za nedůvodný považuje poukaz prvního soudu na soudní řízení vedené před Městským soudem v Praze pod sp. zn. 21Cm 43/2018, neboť ve věci nebylo dosud pravomocně rozhodnuto, a podle jeho mínění bude žaloba v celém rozsahu odvolacím soudem zamítnuta. Žádá proto zrušení napadeného usnesení s tím, že ve věci by mělo být rozhodnuto až po rozhodnutí soudu druhého stupně ve výše citovaném civilním řízení.
3. Z podnětu podané stížnosti krajský soud jako soud II. stupně přezkoumal v rozsahu § 147 odst. 1 trestního řádu celé napadené rozhodnutí i řízení mu předcházející a neshledal stížnost důvodnou. K věci zaujal následující stanovisko:
4. Soud I. stupně se celou věcí zabýval s dostatečnou pozorností, provedl i dokazování v rozsahu potřebném pro spolehlivé rozhodnutí a dospěl tak ke správným závěrům, se kterými se stížnostní soud mohl plně ztotožnit.
5. _____ byl totiž shora citovaným rozsudkem uznán vinným přečinem vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku a pomluvy podle § 184 odst. 1, 2 trestního zákoníku a odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání deseti měsíců, jehož výkon mu byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 2 let. Podle § 82 odst. 2 trestního zákoníku mu byla dále uložena povinnost v průběhu zkušební doby zdržet se jakéhokoliv kontaktu s poškozenými _____ a _____ ve formě písemné, e-mailové či jiné elektronické komunikace, a zdržet se zveřejňování hanlivých, zavádějících a nepravdivých zpráv na internetové síti

Shodu s prvopisem potvrzuje

o osobách ze společnosti a.s. Tento rozsudek nabyl právní moci dne 30. 5. 2018, a po zápočtu již uběhlé zkušební doby z předchozího odsuzujícího rozsudku, který byl k dovolání obžalovaného Nejvyšším soudem ČR zrušen, byl konec zkušební doby nejprve stanoven na den 24. 8. 2019, přičemž usnesením prvního soudu ze dne 4. 2. 2020 došlo k prodloužení zkušební doby o jeden rok, takže konec zkušební doby připadl na den 24. 8. 2020.

6. Soud I. stupně správně zjistil, že v průběhu stanovené zkušební doby nebyl znovu soudně trestán ani řešen pro přestupek, a vzhledem k tomu, že porušil povinnost uloženou mu odsuzujícím rozsudkem dle § 82 odst. 2 trestního zákoníku, rozhodl první soud způsobem uvedeným ve výroku napadeného rozhodnutí. I když odsouzený s učiněnými závěry nesouhlasí, nelze je označit za vadné, neboť mají oporu v obsahu předloženého spisového materiálu. Z listin založených ve spise, kterými byl při veřejném zasedání konaném dne 28. 6. 2021 procesně správným způsobem proveden důkaz, je zjevné, že na veřejně přístupné internetové síti i po rozhodnutí prvního soudu o prodloužení zkušební doby byly umístěny minimálně hanlivé a zavádějící videosoubory týkající se společnosti a. s., které se negativně dotkly nejen této poškozené, ale i poškozeného jak vyplynulo z jejich písemných vyjádření. Soud prvního stupně pak také nepochybil, pokud uzavřel, že autorem předmětných videosouborů je právě odsouzený když o této skutečnosti nemá relevantní důvod pochybovat ani soud druhého stupně. Nelze totiž pominout obsah předmětných souborů, který nejen svou stylizací, ale i užitým slovníkem a záměrem zcela odpovídá videosouborům, k jejichž vytvoření se stěžovatel doznal v minulosti, jak na to první soud v důvodech svého rozhodnutí poukazuje. Není žádného důvodu uvažovat o tom, že by se mělo jednat o policejní provokaci, jak je namítáno v podané stížnosti, když tato verze není podložena žádnou objektivní okolností. Nedůvodný je pak i poukaz stěžovatele na skutečnost, že rozhodnutí v civilním řízení vedeném před Městským soudem v Praze pod sp. zn. 21Cm 43/2018 není dosud pravomocné a že by se mělo vyčkat právní moci rozsudku, neboť výsledek tohoto řízení není pro posouzení problematiky, zda odsouzený ve zkušební době podmíněného odsouzení vedl řádný život či nikoliv, a zda vyhověl uložené povinnosti, zásadní. K dispozici měl totiž první soud předmětné videosoubory, jejichž obsah si sám zhodnotil, a to zcela správným a logickým způsobem, a na jeho závěru, že odsouzený opakovaně porušil povinnost uloženou mu dle § 82 odst. 2 trestního zákoníku odsuzujícím rozsudkem, by ničeho nemohlo změnit rozhodnutí odvolacího soudu v civilním řízení, které na věc nahlíží i z jiných úhlů, než je tomu v řízení trestním.
7. Z opatřených důkazů je tak zřejmé, že odsouzený ve zkušební době, a to ani v prodloužené zkušební době, neobstál, neboť znovu a úmyslně porušil povinnost uloženou mu dle § 82 odst. 2 trestního zákoníku, a tedy rozhodně nelze konstatovat, že by vedl řádný život, což byla právě podmínka, za které mu byl výkon trestu odnětí svobody podmíněně odložen. Naopak je zřejmé, že podmíněné odsouzení svůj účel nesplnilo, a rozhodnutí soudu I. stupně o výkonu tohoto trestu je tak zcela důvodné a v naprostém souladu se zákonem. Ve shodě s ustanovením § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku je pak i rozhodnutí prvního soudu o zařazení odsouzeného pro výkon trestu do věznice s ostrahou, takže ani v tomto směru nelze napadenému usnesení ničeho vytknout.
8. Stížnost odsouzeného tak nebyla shledána důvodnou, a proto krajský soud postupoval podle § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu a zamítl ji.

Shodu s prvopisem potvrzuje

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Praha 30. července 2021

JUDr. Renata Humpová v. r.
předsedkyně senátu